ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ ພະຍາດລະບາດຕາມ ຊາຍແດນ
ລະຫ່ວາງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ແລະ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ

ລັດຖະບານແຫ່ງປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມວຽດນາມ " ທັງສອງຝ່າຍ ", ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕແລະຄວາມສະເໝີພາບຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ແລະເພື່ອຮັບປະກັນສຸກຂະພາບທີ່ດີຕາມຊາຍແດນ, ການແລກປ່ຽນຊາຍແດນ, ຮັບປະກັນສຸກຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອກັນການລະບາດຂອງພະຍາດຈາກປະເທດນຶ່ງໄປຫາປະເທດນຶ່ງ, ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

ພາກທີ່ນຶ່ງ:
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1:

ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນແມ່ນມາດຕະການທາງດ້ານການແພດເພື່ອສະກັດ-ດັກພະຍາດທີ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ພະຍາດຊຶມເຊື້ອຕ່າງໆທີ່ມີການແຜ່ລາມຈາກ ສາທາລະນາລັດສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ເຂົ້າມາໃນ ສາທາລະນາລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ແລະ ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ.

ມາດຕາ 2:

ການປະຕິບັດໃນການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ ລະຫ່ວາງສອງປະເທດດັ່ງກ່າວ, ໂດຍອີງຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບເນື້ອໃນແລະເງື່ອນໄຂຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມສຸກຂະພາບລະຫ່ວາງຊາດ ຂອງອົງການອານາໄມໂລກ ແລະບົດສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບສູງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດແລະຂໍ້ກຳນົດດ້ານການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ,

ມາດຕາ 3:

ໜ່ວຍປະຕິບັດການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ ລະຫ່ວາງສອງປະເທດດັ່ງກ່າວ, ໂດຍອີງຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຕາມຂົງເຂດຊາຍແດນ ແລະອີງຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບເນື້ອໃນເງື່ອນໄຂຂອງບົດສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລື, ຕົກລົງ ແລະ ຮ່າງຂໍ້ກຳນົດໃນບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 4:

ບັນດາພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນນັ້ນມີຄື ພະຍາດອະຫິວາ, ພະຍາດ ກາລະໂລກ ຫລືພະຍາດຊຶ້ມເຊື້ອທີ່ຮ້າຍແຮງ ອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ ສອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ຕົກລົງກັນເຫັນດີຮ່ວມມືນຳກັນ.

ບັນດາພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມຮ່ວມກັນນັ້ນແມ່ນ ພະຍາດຊືມເຊື້ອຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ ສອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ຕົກລົງກັນເຫັນດີຮ່ວມມືນຳກັນ.

ມາດຕາ 5:

ຂົງເຂດຂອງ ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ ແມ່ນ ບ່ອນຈຸດຊາຍແດນທີ່ມີດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ຜ່ານໄປມາຫາກັນ ໂດຍທາງນໍ້າ, ທາງອາກາດ ຫລື ທາງບົກ.

ມາດຕາ 6:

ບັນດາເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ ນັ້ນມີຄົນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ລວມເຖິງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ກະເປົາເດີນທາງ, ສາງເຄື່ອງ, ຫີບຫໍ່ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ອາດສາມາດຕິດເຊື້ອ ຫລື ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ໃນເວລາເຂົ້າ-ອອກ, ຂົນສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າ-ອອກ, ຈາກເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ຕາມຊາຍແດນ.

ພາກທີ່ ສອງ
ວິທີການ ທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ກັບການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ

ມາດຕາ 7:

ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງທາງອາກາດແມ່ນການຄວຄຸມພະຍາດຢູ່ຕາມສະ ໜາມບິນ:

1. ກວດກາໜັງສື ຕາມແບບຟອມຂອງໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຊາຍແດນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັນ, ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດສອບຖາມເພີ້ມເຕີມໄດ້.

2. ກວດກາສຸຂະພາບຜູ້ໂດຍສານ ແລະພະນັກງານປະຈຳເຄື່ອງບິນ ຢູ່ດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ດ້ວຍການສັງເກດ ສະພາບຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ໂດຍສານ ເພື່ອຄົ້ນຫາອາການທີ່ສະແດງຕໍ່ການແຜ່ເຊື້ອ, ບັນດາ ເຮືອບິນບັນທຸກກໍ່ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນເພື່ອຄົ້ນຫາພາຫະນຳເຊື້ອ ຫລື ຕົວນຳເຊື້ອພະຍາດ.
3. ເມື່ອຫາກກວດພົບເຫັນກັບບຸກຄົນໃດ, ກັບວັດຖຸສິ່ງຂອງອັນໃດ ຫລື ເຮືອບິນລຳໃດ ທີ່ມີອາການເປັນພະຍາດ, ມີພາຫະນຳເຊື້ອ ຫລື ຕົວນຳເຊື້ອພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງຄວບຄຸມ ໜ່ວຍສະກັດ-ດັກ

ພະຍາດຊາຍແດນ ມີໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະກວດວິເຄາະທາງການແພດຢ່າງລະອຽດເພື່ອບົ່ງມະຕິພະຍາດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 8:

ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ (ເຮືອບັນທຸກສິ່ງຂອງ, ເຮືອໂດຍສານ) ໃນເວລາຜ່ານດ່ານຂາເຂົ້າ-ຂາອອກ:

1. ກວດກາໜັງສື ຕາມແບບຟອມຂອງໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຊາຍແດນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັນ, ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນກໍ່ສາມາດສອບຖາມເພີ້ມເຕີມໄດ້.

2. ກວດກາສຸຂະພາບຜູ້ໂດຍສານ ແລະພະນັກງານປະຈໍາເຮືອ ຢູ່ດ່ານທ່າເຮືອເຂົ້າ-ອອກ ດ້ວຍການສັງເກດສະພາບຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ໂດຍສານເພື່ອຄົ້ນຫາອາການທີ່ສະແດງຕໍ່ການແຜ່ເຊື້ອ, ບັນດາເຮືອ, ເຮືອບັນທຸກກໍ່ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນເພື່ອຄົ້ນຫາພາຫະນໍາເຊື້ອ ຫລື ຕົວນໍາເຊື້ອພະຍາດ.

3. ເມື່ອຫາກກວດພົບເຫັນກັບບຸກຄົນໃດ, ກັບວັດຖຸສິ່ງຂອງອັນໃດ ຫລື ເຮືອລໍາໃດ ທີ່ມີອາການເປັນພະຍາດ, ມີພາຫະນໍາເຊື້ອ ຫລື ຕົວນໍາເຊື້ອພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງຄວບຄຸມ ໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຊາຍແດນ ມີໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະກວດວິເຄາະທາງການແພດຢ່າງລະອຽດເພື່ອບົ່ງມະຕິພະຍາດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 9:

ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງທາງບົກ ທາງລົດ ແລະ ທາງລົດໄຟ:

1. ກວດກາໜັງສື ຕາມແບບຟອມຂອງໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຊາຍແດນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັນ, ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນກໍ່ສາມາດສອບຖາມເພີ້ມເຕີມໄດ້.

2. ກວດກາສຸຂະພາບຂອງຜູ້ໂດຍສານ ແລະພະນັກງານປະຈໍາລົດ ຢູ່ດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ດ້ວຍການສັງເກດສະພາບຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ໂດຍສານ ເພື່ອຄົ້ນຫາອານການທີ່ສະແດງຕໍ່ການແຜ່ເຊື້ອ, ບັນດາລົດ, ລົດບັນທຸກກໍ່ປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນເພື່ອຄົ້ນຫາພາຫະນໍາເຊື້ອ ຫລື ຕົວນໍາເຊື້ອພະຍາດ.

3. ເມື່ອຫາກກວດພົບເຫັນກັບບຸກຄົນໃດ, ກັບວັດຖຸສິ່ງຂອງອັນໃດ ຫລື ລົດຄັນໃດ ທີ່ມີອາການເປັນພະຍາດ, ມີພາຫະນໍາເຊື້ອ ຫລື ຕົວນໍາເຊື້ອພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງຄວບຄຸມ ໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຊາຍແດນ ມີໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະກວດວິເຄາະທາງການແພດຢ່າງລະອຽດເພື່ອບົ່ງມະຕິພະຍາດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 10:

ໃນເວລາກວດກາທາງການແພດ, ຖ້າຫາກກວດພົບເຫັນພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງສະກັດ-ດັກ ນຳບຸກຄົນໃດ, ຫລື ແຫ່ລງພະຍາດ ຫລື ພາຫະນຳເຊື້ອ, ຕົວນຳເຊື້ອໃນພາຫະນະຂົນສົ່ງ ໜ່ວຍງານສະກັດ-ດັກ ການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດນີ້ ມີໜ້າທີ່ສະກັດ-ດັກ ພະຍາດຕາມຫລັກການ ທາງດ້ານ ການແພດ ເພື່ອທຳລາຍເຊື້ອຈຸລິນຊີ, ພາຫະນຳເຊື້ອ, ອຸປະກອນທີ່ຕິດພະຍາດ ໂດຍໃຫ້ຊອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ, ການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 11:

ເພີ້ມຈາກວິທີການທີ່ໄດ້ລະບຸໃນ ມາດຕາ 7, 8 ແລະ 9 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດລະບາດຂອງທັງສອງປະເທດ ສາມາດປະຕິບັດກິດຈະກຳສະກັດ-ດັກພະຍາດ ຢູ່ຕະລາດຊາຍແດນ ຫລື ປະຕິບັດຕາມຈຸດທີ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດເປີດ ຕາມບົດສັນຍາ ຂອງ ລັດຖະບານທັງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 12:

ໃນຊ່ວງໄລຍະຢູ່ໃນການເດີນທາງ,ບຸກຄົນທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸກຂະພາບຈາກໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຈາກປະເທດນຶ່ງແລ້ວບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນ/ສິ່ງຂອງອັນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຈາກປະເທດທີ່ເດີນທາງໄປ ແລະການການກວດຄົ້ນຫາການນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ຕົວນຳເຊື້ອກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ.

ພາກທີ່ ສາມ
ການຮ່ວມມື ທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ

ມາດຕາ 13:

ການເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັບບັນດາມາດຕາທີ່ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້, ໜ່ວຍສະກັດ-ດັກພະຍາດຂອງທັງສອງປະເທດຈະຕ້ອງໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນປັດຈຸບັນ ຫລື ເປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ໆທີ່ທາງການໄດ້ປະກາດໃຊ້ເປັນລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ກັນແລະກັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ທັງສອງພາກສ່ວນຈະຕ້ອງໄດ້ເຕືອນໃຫ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບບັນດາພະຍາດທີ່ຈະຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະພະຍາດຊຶມເຊື້ອອື່ນໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມທາແຮງການຊ່ວຍເຫລືອ, ການແລກປ່ຽນ ແລະການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ. ທັງສອງພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈັດການປະຊຸມ

ແຕ່ລະປີ ເພື່ອທວນຄືນການປະຕິບັດບົດສັນຍານີ້, ປຶກສາຫາລືການແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກເພື່ອໃຫ້ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ.

ມາດຕາ 14:

ການຈັດຕັ້ງ ໜ່ວຍງານສະກັດ-ດັກພະຍາດຂອງທັງສອງປະເທດ, ຕ້ອງອີງຕາມ ຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕົວຈິງ, ເພື່ອຮ່ວມມືກັນໃນການປະຕິບັດທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການຄວບຄຸມເຊື້ອພະຍາດ, ໃນການນຳເຂົ້າແລະສົ່ງອອກດ້ານຢາ ແລະ ສານເຄມີຕ່າງໆໃນວຽກງານການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ, ທັງສອງຝ່າຍອາດຈະແລກປ່ຽນຄະນະນັກຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ, ພະນັກງານວິຊາການເພື່ອເຮັດການສຳຫລວດ ແລະ/ຫລື ໄປທັດສະນະສຶກສາເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບແລະຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດຕາມຊາຍແດນ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ພາກທີ່ ສີ່
ບົດມ້ວນທ້າຍ

ມາດຕາ 15:

ສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນຮ່ວມກັນ ແລະ ມີອາຍຸການເຖິງຫ້າປີ. ຫົກເດືອນກ່ອນໝົດອາຍຸສັນຍາສະບັບນີ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີຝ່າຍໃດສະເໜີເຈດຈຳນົງຢາກ ຢຸດຕິປະຕິບັດສັນຍາຖືວ່າສັນຍາສະບັບນີ້ຈະມີອາຍຸຂະຫຍາຍອອກໄປຕື່ມອີກຫ້າປີຢ່າງອັດຕາໂນມັດເປັນຕົ້ນ. ໃນໄລຍະປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ຖ້າຫາກມີບັນຫາໃດເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ມີຂໍ້ສະ ເໜີຈາກຝ່າຍໃດຝ່າຍນຶ່ງສັນຍາສະບັບນີ້ສາມາດທົບທວນຄືນໄດ້ໃໝ່ໂດຍມີການຕົກລົງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງທັງສອງ ຝ່າຍ.

ເຮັດທີ່ ນະຄອນເວ້, ສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ, ວັນທີ 21 ທັນວາ 2001 ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ ພາສາລາວ, ພາສາຫວຽດນາມ, ທັງສອງສະບັບລ້ວນແຕ່ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ	ຕາງໜ້າລັດຖະບານແຫ່ງ ສສ ຫວຽດນາມ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ	ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
ດຣ ປອນເມັກ ດາລາລອຍ	ສາດສະດາຈານ ດຣ ໂດ ທຽນ ເພືອງ